

Aage Fogh: Jeg vil anbefale at stemme for de af ministeren stillede og af hele udvalget tiltrådte ændringsforslag under nr. 2-5. Jeg vil endvidere anbefale, at vi stemmer imod det ændringsforslag, der er stillet af oppositionen, ud fra den begrundelse, at jeg og mit parti i hvert tilfælde ikke har nogen som helst interesse i at give lettelse for det stærke øl. Det må være rimeligt, at den højeste beskatning falder på det stærkeste øl; det gør den her, og vi ønsker ikke på det område at medvirke til en lempelse.

Til de to foregående talere vil jeg gerne gøre et par bemærkninger.

Jeg vil først sige til det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, at jeg anerkender den tone, det ærede medlem anvendte under første behandling, og jeg tror, jeg tør sige, at hvis ærede medlemmer læser første behandling igennem, vil de finde ud af, at det ærede medlem hr. Alfred Bøgh og jeg åbenbart ikke var så langt fra hinanden; der måtte have været en mulighed for at finde en forbindelse.

Nu er det jo ikke almindeligt, at vi refererer arbejdet i udvalgene, og det skal jeg heller ikke gøre her, men jeg må dog måske have lov til at gøre den bemærkning, at hvis det ærede medlem hr. Alfred Bøgh stadig væk havde været venstres ordfører i udvalget og havde været den, der havde ført ordet, så havde der været udsigt til et mere forsonligt resultat. Der er visse elementer inden for partiet venstre, der ikke har den samme evne til at forhandle med andre, som det ærede medlem hr. Alfred Bøgh har. Derfor vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, at hvis der ligger noget alvorligt bag det, det ærede medlem sagde ved første behandling, så kan det ærede medlem stadig væk regne med, at det, jeg sagde ved første behandling, det står jeg og mit parti inde for. Vi er villige til forhandling om alle rimelige problemer på dette område.

Det ærede medlem fandt sig foranlediget til at referere hr. Bertel Dahlgaards udtalelse fra 1954. Det kan jeg meget vel forstå. Det er noget af det forstandigste, der er sagt om Danmarks økonomi gennem mange år, og hvis befolkningen havde rettet sig derefter, havde vi formentlig ikke i dag haft nogen som helst anledning til at diskutere

disse problemer. For hvad var det, hr. Dahlgaard sagde i 1954? Han sagde til befolkningen: hvis I ikke holder måde med jeres krav om stigning på alle områder, ødelægger det nationens økonomi. Det vil jeg gerne have lov til at gentage, idet jeg føjer til, at jeg og mit parti selvfølgelig er indstillet på, at den indtægtsstigning, der er rimelig, den skal arbejdere og funktionærer og andre medarbejdere i erhvervslivet have. Men man må tage hensyn til helhedens interesser, og det synes jeg ærlig talt det har knebet ikke så ganske lidt med.

Men dernæst vil jeg gerne sige, at når det brede lag af befolkningen får stærkere mulighed for indtjening, hvad jeg kun glæder mig over, må det brede lag af befolkningen samtidig forstå, at så får de samtidig en pligt til at spare op, for hvis de ikke gør det, bliver det galt med nationens økonomi. Det var alt det, hr. Dahlgaard talte om i 1954, ærede medlem, og derfor takker jeg for, at det ærede medlem hr. Alfred Bøgh fandt anledning til at fremhæve min partifælles udtalelse fra dengang. Den står vi ved endnu.

Så siger det ærede medlem, at vi jo kunne vente med at gennemføre de her fremsatte lovforslag. Det tror jeg ikke vi kan. Nu er det jo ikke sådan, at vi er i en katastrofesituation, det vil jeg ikke have givet udtryk for, men det kan ikke nægtes, at der er svind både i statskassen og i valutakassen, og ingen vil kunne nægte, at disse forslags gennemførelse omgående vil betyde begrænsning i forbruget, dermed mindre krav til valutakassen, forhåbentlig øget indtægt til statskassen og dermed bedre balance.

Jeg synes, det ærede medlems partifælle i udvalget stillede for stærke krav til finansministeren, når han forlangte finansministerens erklæring skriftligt om, hvad han kunne tænke sig at foretage, når ligningsloven skal til behandling her i tinget. Finansministeren sagde under forhandlingerne, at hvis disse lovforslag skulle give det resultat, vi venter, så er der en mulighed for, at vi kan gå videre med lettelsen af den personlige beskatning. Det er helt givet, at den højtærede finansminister gav udtryk for, at han var villig til at forhandle om, på hvilken måde vi kunne fremme den private opsparing. Jeg vil gerne i denne